

תליש ונגיב

לא

ממישנתו של מייסדו —
 נת"דתי לך חיי —
 ירדתי להוואי
 ד"ר מלכיא
 (בדר)

עכשיו אני אשלם 6 (שש) לי-
 רות לכפית סוכר.
 אני אעשה את החביתות שלי
 מאבקת-ביצים מטוגנות בגריז, מ-
 המכונית המושבתת.
 אני אאנוס קטינות בלילות-חורף
 קרים, כי זה יותר זול מלהדליק את
 התנור.
 אני אקרא בלילה לאור גחלי-
 ליות.
 אני אשלם שש-לירות-עשרים-
 וחמש תמורת דולר-שחור, לקראת
 הפיחות הבא.
 אני אגדל פיטריות בין אצבעות
 הרגליים, לייצוא.
 אני אנגוס צפרניים לארוחת
 הצהריים.
 ואני אדע שכל זה לא יעזור.
 לא יעזור.
 פשוט, לא.
 כי אני יודע שרק שלום יעזור.
 שלום — כמו אוויר לנשימה.
 שלום תמורת שטחים.
 שלום בכל מחיר.
 אם סוכר בכל מחיר, אז למה
 לא שלום בכל מחיר?
 שלום במקום התעצמות.
 שלום במקום שטויות.
 ואז — אולי.....
 פעם.....
 אבל עד אז:
 לא יהיה לחם —
 ואתם תאכלו פצצות.

יהיה טוב

קצת חבל לי על נציב המים
 לישראל, באמת חבל. יושב הבן-
 אדם שנה שלמה כדי לצאת לק-
 ראת החורף עם הפצצה שתשבור
 את השוק ותגרום לפאניקה נו-
 ראית, ואז שהוא סוף-סוף מכריז
 ומודיע — אף אחד לא שם. לא
 מתרגשים האנשים, לא מתרגשים.
 אז צפוי מחסור במים, נו באמת.
 השנה עוד מחכה לנו מלחמה, אין
 דולרים, מיתון, פיחות, אבטלה, אז
 נתרגש ממים?
 בכלל, עכשיו זו עונה טובה ל-
 בשורות איוב. כעת אפשר לצאת
 עם כל הרעות והנוראות עלי אד-
 מות ואיש לא יתייחס. יגמרו ה-

מים, יאזל החמצן, יכבו את השמש,
 שביתת ירח, כלום. מכסימום רבע
 ידיעה בעמוד האחרון שממחר לא
 תהיה יותר שמש.
 זהו. קונים סוכר, אוגרים דו-
 לרים, ומצפים למלחמה. השבוע
 למשל ביקר אצלי איש המכון ה-
 סייסמוגרפי. "יש סבירות גבוהה
 לרעידת אדמה," אמר האיש,
 "צריך להזהיר את העם."
 "עזוב," גערתי בו, "זה עם מיס-
 כן. מה זה רעידת אדמה בשבילו?
 זה צחוק. בדיחה. יצחקו לך.
 לכן גם כתבתי את אזהרותי
 ואת אזהרת נציב-המים, סוף כל
 סוף משהו משעשע.

להכין מן הפרווה מרק פרווה, כשר
 למאכלי תלתן וקוצים גם יחד. את
 ציפורני התן שנשארו בידנינו אפשר

אזרח בעלת-תושייה מציג בגאווה
 את הבשר-לשבת שתפש כמו ידיו.

בהחלט לזרוע בגינה, נקבל מהם צי-
 פורני תן המזכירים בצבעם וריחם את
 ציפורני החתול.
 בשר התן כשר למעדנין.

אימפורט-אקספורט

גם המשפחה הממוצעת יכולה לת-
 רום רבות לצימצום התצרוכת הפני-
 מית והגברת הייצוא. בצורה הבאה.
 יגמור כל אחד ואחד מאיתנו ללא יר-
 צא מן הכלל בחוץ! בצורה זו זורמים
 עיקר משאבינו החוצה, דבר המצמצם
 את הגירעון המיסחרי.

צליל המחר

קנה עוד היום
 את צליל המחר
 מהר — פן תאחר
 כי מחר
 גם זה לא יישאר

צליל של פח
 מחט דיקט
 ראש חציץ

הסטריאו של המחר
 הקואדרו של מחרתיים
 הטלוויזיה של השבוע הבא

על תאמר ראית — עד שלא שמעת